

Centenar

Gabriel Stănciulescu

Centenar

Centenar, exact o sută,
Nu știu, e mult sau e puțin,
Căutam cândva răspunsul
Și întrebam: cui aparțin?

M-am răstogolit prin timpuri,
Am fost și dacic-socialist,
Astăzi un democrat sadea
Unul nu foarte optimist.

Sunt ce sunt, puțin contează,
Mi-am cărat în spate crucea,
Fără cuie prinse-n palme,
Tatei, ades îi aud vocea...

Apăsat, vorbea cu mine:
Să nu întrebi cine ești azi!
Ești Român de bună seamă,
Înconjurat de camarazi.

Bunicul tău n-a apucat,
Să își mai pună întrebări,
S-a dat ordin de-nrolare
Și a rămas printre uitări.

Mulți ca el și-au dat sfârșitul,
Enorm, cu sutele de mii,
S-a stropit cu sânge stema
Să fim noi toți,... și tu să fii.

Pământul țării-i plin de cruci,
Prin vecini, prin cimitire,
Doi metri de pământ depus
N-astupă o amintire.

Cred că atât a fost destul,
Nu am altă întrebare,
Și am să las prin testament
Mult respect, țării onoare.

Autor: Gabriel Stănciulescu